

Határozatok Tára

A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (nagytanács)

2015. július 16.*

„Fellebbezés — Dömping — Örményországból, Brazíliából és Kínából származó egyes alumíniumfóliák behozatala — Az Örmény Köztársaság Kereskedelmi Világszervezethez (WTO) történő csatlakozása — A 384/96/EK rendelet 2. cikkének (7) bekezdése — Az 1994. évi Általános Vám- és Kereskedelmi Egyezmény (GATT) VI. cikkének végrehajtásáról szóló megállapodással való összeegyeztethetőség”

A C-21/14. P. sz. ügyben,

az **Európai Bizottság** (képviselik: J.-F. Brakeland, M. França és T. Maxian Rusche, meghatalmazotti minőségben, kézbesítési cím: Luxembourg)

fellebbezőnek,

támogatja:

az **Európai Parlament** (képviselik: D. Warin és A. Auersperger Matić, meghatalmazotti minőségben, kézbesítési cím: Luxembourg)

beavatkozó fél,

az Európai Unió Bírósága alapokmányának 56. cikke alapján 2014. január 16-án benyújtott fellebbezése tárgyában,

a többi fél az eljárásban:

a **Rusal Armenal ZAO** (székhelye: Jereván (Örményország), képviseli: B. Evtimov ügyvéd)

felperes az elsőfokú eljárásban,

az **Európai Unió Tanácsa** (képviselik: S. Boelaert és J.-P. Hix, meghatalmazotti minőségben, segítők: B. O'Connor solicitor és S. Gubel ügyvéd, kézbesítési cím: Luxembourg)

alperes az elsőfokú eljárásban,

A BÍRÓSÁG (nagytanács),

tagjai: V. Skouris elnök, K. Lenaerts elnökhelyettes, R. Silva de Lapuerta, M. Ilešič, L. Bay Larsen és K. Jürimäe tanácselnökök, A. Rosas, Juhász E., A. Borg Barthet, M. Safjan, D. Šváby, M. Berger, A. Prechal, J. L. da Cruz Vilaça (előadó) és C. Lycourgos bírák,

főtanácsnok: J. Kokott,

* Az eljárás nyelve: angol.

hivatalvezető: L. Hewlett főtanácsos,

tekintettel az írásbeli szakaszra és a 2015. február 10-i tárgyalásra,

a főtanácsnok indítványának a 2015. április 23-i tárgyaláson történt meghallgatását követően,

meghozta a következő

Ítéletet

- 1 Fellebbezésével az Európai Bizottság azt kéri, hogy a Bíróság helyezze hatályon kívül az Európai Unió Törvényszékének a Rusal Armenal kontra Tanács ügyben 2013. november 5-én hozott ítéletét (T-512/09, EU:T:2013:571, a továbbiakban: megtámadott ítélet), amellyel a Törvényszék megsemmisítette az Örményországból, Brazíliából és a Kínai Népköztársaságból származó egyes alumíniumfóliák behozatalára vonatkozó végleges dömpingellenes vám kivetéséről és a kivetett ideiglenes vám végleges beszedéséről szóló, 2009. szeptember 24-i 925/2009/EK tanácsi rendeletet (HL L 262., 1. o., a továbbiakban: vitatott rendelet) a Rusal Armenal ZAO-t (a továbbiakban: Rusal Armenal) érintő részében.

Jogi háttér

A WTO-jog

- 2 A többoldalú tárgyalások uruguayi fordulóján (1986–1994) elért megállapodásoknak a Közösség nevében a hatáskörébe tartozó ügyek tekintetében történő megkötéséről szóló, 1994. december 22-i 94/800/EK tanácsi határozattal (HL L 336., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 11. fejezet, 21. kötet, 80. o.) az Európai Unió Tanácsa jóváhagyta a Kereskedelmi Világszervezetet (WTO) létrehozó, 1994. április 15-én Marrakeshben aláírt egyezményt, valamint az ezen egyezmény 1., 2. és 3. mellékletében foglalt megállapodásokat (a továbbiakban együttesen: WTO-megállapodások), amelyek sorában szerepel az 1994. évi Általános Vám- és Kereskedelmi Egyezmény (HL 1994. L 336., 11. o., a továbbiakban: 1994. évi GATT), valamint az 1994. évi Általános Vám- és Kereskedelmi Egyezmény VI. cikkének végrehajtásáról szóló megállapodás (HL 1994 L 336., 103. o.; magyar nyelvű különkiadás 11. fejezet, 21. kötet, 189. o.; a továbbiakban: dömpingellenes megállapodás).

Az 1994. évi GATT

- 3 Az 1994. évi GATT VI. cikkének (1) bekezdése így rendelkezik:

„A szerződő felek elismerik, hogy a dömping, amelynek során egy ország termékeit egy másik ország kereskedelmébe a termékek rendes értékénél alacsonyabb áron viszik be, elítélendő, ha jelentékeny kárt okoz vagy kárral fenyegeti a szerződő fél területén meglévő ipart vagy anyagilag akadályozza egy belföldi iparág létrehozását. A jelen Cikkely szempontjából akkor kell egy terméket úgy tekinteni, hogy rendes értékénél alacsonyabb áron vitték be az importáló ország kereskedelmébe, ha az egyik országból a másikba exportált termék ára

- a) alacsonyabb, mint az exportáló országban fogyasztásra szánt hasonló terméknek a normál kereskedelmi forgalomban alkalmazott összehasonlító ára;

[...]”

- 4 Az 1994. évi GATT VI. cikke (1) bekezdésének második kiegészítő rendelkezése, amely az 1994. évi GATT I. mellékletében található, az alábbiakat mondja ki:

„Megállapítást nyert, hogy olyan országból történő importnál, ahol a kereskedelem teljes vagy lényegében teljes monopóliuma áll fenn, és ahol valamennyi belföldi árat az állam állapít meg, különleges nehézségek merülhetnek fel az áraknak az 1. pont céljaira történő összehasonlíthatóságának meghatározásánál, és ilyen esetekben az importáló szerződő felek szükségesnek találhatják, hogy figyelembe vegyék annak lehetőségét, hogy az ilyen ország belföldi áraival való szigorú összehasonlítás nem minden esetben célravezető.”

A dömpingellenes megállapodás

- 5 A dömpingellenes megállapodásnak „A dömping tényének a megállapítása” című 2. cikke így rendelkezik:

„2.1 A Megállapodás alkalmazásában egy termék akkor tekinthető dömpingeltnek – azaz egy másik ország kereskedelmébe a rendes értéknél alacsonyabb értéken bevezetett terméknek –, ha az egyik országból a másik országba exportált termék exportára alacsonyabb, mint a hasonló terméknek a rendes kereskedelmi forgalomban érvényesülő összehasonlító ára akkor, ha e terméket az exportáló országban való felhasználásra szánták.

2.2 Ha az exportáló ország belföldi piacán a rendes kereskedelmi forgalomban hasonló terméket nem értékesítenek, vagy ha a sajátos piaci helyzet vagy az exportáló ország belföldi piacán történő értékesítés alacsony volumene miatt ezek az eladások nem teszik lehetővé a megfelelő összehasonlítást, a dömping különbözetet úgy kell megállapítani, hogy összehasonlítást kell végezni valamely megfelelő harmadik országba exportált hasonló termék összehasonlító árával, amelynek reprezentatív árnak kell lennie, vagy pedig az előállítási költségekkel a származási országban, amelyekhez hozzá kell adni az ügyviteli, értékesítési és általános költségeket, továbbá a nyereség ésszerű összegét.

[...]

2.7 E cikk nem sérti az 1994. évi GATT 1. mellékletének VI. cikkében az (1) bekezdéshez csatolt második kiegészítő rendelkezést.”

Az uniós jog

Az alaprendelet

- 6 Az ügy tényállásának megvalósulása idején a dömpingellenes intézkedések Európai Unió által történő elfogadására irányadó rendelkezéseket a legutóbb a 2005. december 21-i 2117/2005/EK tanácsi rendelettel (HL L 340., 17. o.) módosított, az Európai Közösségben tagsággal nem rendelkező országokból érkező dömpingelt behozatallal szembeni védelemről szóló, 1995. december 22-i 384/96/EK tanácsi rendelet (HL 1996 L 56., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 11. fejezet, 10. kötet, 45. o.; a továbbiakban: alaprendelet) tartalmazta. Az alaprendeletet hatályon kívül helyezte az Európai Közösségben tagsággal nem rendelkező országokból érkező dömpingelt behozatallal szembeni védelemről szóló, 2009. november 30-i 1225/2009/EK tanácsi rendelet (HL L 343., 51. o; helyesbítés: HL L 343., 22. o.).

7 Az alaprendelet (5) és (7) preambulumbekzdésének szövege az alábbi volt:

„(5) mivel az új dömpingmegállapodás, nevezetesen a [dömpingellenes] megállapodás [...] új és részletes szabályokat tartalmaz, különösen a dömping kiszámítására és a vizsgálat kezdeményezésével, illetve lefolytatásával kapcsolatos eljárásokra vonatkozóan, ideértve a tények megállapítását és feldolgozását, az átmeneti intézkedések meghozatalát, a dömpingellenes vámok kivetését és beszedését, a dömpingellenes intézkedések időtartamát és felülvizsgálatát, valamint a dömpingellenes vizsgálatokhoz kapcsolódó információk nyilvánosságra hozatalát; mivel a változások mértékére való tekintettel és az új szabályok megfelelő és átlátható alkalmazásának biztosítása érdekében az új megállapodások nyelvezetét [helyesen: az új megállapodásokban foglaltakat] a Közösség jogalkotásába a lehető legteljesebb mértékben be kell építeni;

[...]

(7) mivel a rendes értéknek a nem piacgazdaságú országok esetében történő meghatározásakor helyénvalónak látszik az e célra használandó megfelelő piacgazdaságú harmadik ország kiválasztására vonatkozó szabályok megállapítása, ahol pedig nem lehet megfelelő harmadik országot találni, ott a rendes érték megállapításának más elfogadható módszerrel történő biztosítása”.

8 Az említett rendelet 1. cikkének (2) bekezdése értelmében egy termék „akkor tekinthető dömpingelt terméknek, ha a Közösségbe irányuló exportára alacsonyabb, mint egy hasonló terméknek a rendes kereskedelmi forgalomban az exportáló országra megállapított összehasonlítható ára”.

9 A dömping tényének a megállapítása céljából az alaprendelet 2. cikkének (1)–(7) bekezdése a rendes érték kiszámítására vonatkozó szabályokat határozott meg. Míg e rendelet 2. cikkének (1) bekezdése értelmében a rendes érték rendszerint az exportáló országban alkalmazott árakon alapult, e cikk (7) bekezdése a nem piacgazdaságú országokból származó behozatal esetén az úgynevezett „analóg ország” módszer alkalmazását írta elő. Ezen utóbbi rendelkezés értelmében:

„a) A nem piacgazdaságú országokból [beleértve Albániát, Azerbajdzsánt, Észak-Koreát, Fehéroroszországot, Grúziát, Kirgiziát, Moldáviát, Mongóliát, Örményországot, Tádzsikisztánt, Türkmenisztánt, Üzbegisztánt] származó behozatal esetében a rendes értéket egy piacgazdaságú harmadik ország ára vagy számtanilag képzett értéke vagy az ilyen harmadik országból más országokba – beleértve a Közösséget is - történő kivitel esetén felszámított ár alapján kell megállapítani, illetve ha ez nem lehetséges, bármilyen más elfogadható alapon megállapítható, ideértve a hasonló termékért a Közösségben ténylegesen fizetett, vagy fizetendő árat, és azt szükség esetén megfelelően módosítani kell úgy, hogy egy ésszerűen elfogadható haszonkulcsot is magában foglaljon.

[...]

b) A Kínai Népköztársaságból, Vietnamból és Kazahsztánból, valamint a vizsgálat kezdeményezésének idején WTO-tagsággal rendelkező, nem piacgazdaságú országból származó behozattal kapcsolatos dömpingellenes vizsgálatok során a rendes értéket az (1)–(6) bekezdésnek megfelelően határozzák meg, amennyiben a vizsgálat alá eső egy vagy több gyártó megfelelően indokolt kérelme alapján, valamint a c) pontban előírt kritériumoknak és eljárásoknak megfelelően kimutatható, hogy piacgazdasági feltételek érvényesülnek e gyártó vagy gyártók számára az érintett hasonló termék gyártása és értékesítése tekintetében. Ettől eltérő esetben az a) albekezdésben [helyesen: pontban] megállapított szabályokat kell alkalmazni.

- c) A b) albekezdés [helyesen: pont] szerinti [kérelemnek] elegendő bizonyítékot kell tartalmaznia arra nézve, hogy a gyártó piacgazdasági feltételek alapján működik, vagyis:
- a vállalkozás döntéseit az árak, a költségek és a ráfordítások tekintetében, beleértve például a nyersanyagokat, a technológia és a munkaerő költségeit, a teljesítményt, az értékesítéseket és a beruházásokat, a keresletet és a kínálatot tükröző piaci jelzések alapján hozzák [helyesen: hozzá] meg, e tekintetben jelentős állami beavatkozás nélkül, továbbá a főbb ráfordítások költségei alapvetően a piaci értékeket tükrözik,
 - a vállalkozás egyetlen átlátható könyvelést vezet, amelyet a nemzetközi számviteli szabályoknak megfelelően független könyvvizsgálat alá vetnek, és amelyet minden területen alkalmaznak,
 - a vállalkozás termelési költségeit és pénzügyi helyzetét nem érintik a korábbi, nem piacgazdasági rendszerből áthozott jelentős torzulások, különösen az eszközérték-csökkenés leírása, az egyéb leírások, a barterkereskedelem és az adósságkiegyenlítés útján történő kifizetés,
 - az érintett vállalkozás a csődre és a tulajdonjogra vonatkozó jogszabályok hatálya alá tartozik, amelyek jogbiztonságot és stabilitást biztosítanak a vállalkozás működése számára, és
 - a valutaváltásokat piaci árfolyamon végzik.

[...]"

- 10 Az alaprendelet 2. cikke (7) bekezdése a) pontjának alkalmazása esetén az alaprendelet 9. cikkének (5) bekezdésével összhangban egyedi vámot lehetett meghatározni az ezen utóbbi rendelkezés által előírt bizonyos feltételeket teljesítő exportőrökre.

A 2238/2000/EK rendelet

- 11 A 384/96 rendelet módosításáról szóló, 2000. október 9-i 2238/2000/EK tanácsi rendelet (HL L 257., 2. o.; magyar nyelvű különkiadás 11. fejezet, 10. kötet, 116. o.) (3)–(6) preambulumbekkezdése az alábbiakat mondta ki:

- „(3) A [z alap]rendelet 2. cikkének (7) bekezdése megállapítja, hogy [...] a rendes érték meghatározható a piacgazdaságú országokra alkalmazandó szabályoknak megfelelően azon esetekben, ahol kimutatható, hogy a piaci feltételek érvényesülnek az érintett termék gyártásával és értékesítésével kapcsolatos vizsgálat alá eső egy vagy több gyártó vonatkozásában.
- (4) A [...] Vietnámban és Kazahsztánban végbemenő reformfolyamat alapvetően megváltoztatta ezen országok gazdaságát, és olyan vállalatok alapításához vezetett, amelyek esetében piacgazdasági feltételek érvényesülnek. Ennek eredményeként [ezen] ország[ok]ban háttérbe kerültek azok a gazdasági körülmények, amelyek »az analóg ország« módszer alkalmazását ösztönözték.
- (5) Helyénvaló a Közösség dömpingellenes gyakorlatának felülvizsgálata annak érdekében, hogy figyelembe lehessen venni a megváltozott gazdasági feltételeket [...].
- (6) Az is helyénvaló, hogy hasonló bánásmódot biztosítsanak az olyan országokból származó behozatal számára, amely országok a [WTO] tagjai az adott dömpingellenes vizsgálat megindításának idején.”

A jogvita előzményei

- 12 A Rusal Armenal alumíniumtermékeket gyártó és exportáló társaság, amely 2000 óta rendelkezik székhellyel Örményországban.
- 13 Egy, 2008. május 28-án benyújtott panasz alapján a Bizottság dömpingellenes eljárást kezdeményezett az Örményországból, Brazíliából és Kínából származó egyes alumíniumfóliák behozatalára vonatkozóan. A Rusal Armenal vitatta az alaprendelet 2. cikke (7) bekezdésének a jelen ügyben való alkalmazhatóságát, tekintettel különösen arra, hogy 2003. február 5-én az Örmény Köztársaság csatlakozott a Kereskedelmi Világszervezetet létrehozó, 1994. április 15-én Marrakeshben aláírt egyezményhez. Egyébiránt a Rusal Armenal kérte, hogy adják meg számára a piacgazdasági feltételek alapján működő vállalkozás jogállását, vagy részesítsék egyéni elbírálásban az alaprendelet 9. cikkének (5) bekezdése értelmében.
- 14 2009. április 7-én a Bizottság elfogadta az Örményországból, Brazíliából és a Kínai Népköztársaságból származó egyes alumíniumfóliák behozatalára vonatkozó ideiglenes dömpingellenes vám kivetéséről szóló 287/2009/EK rendeletet (HL L 94., 17. o.). Azon gyártó-exportőrök tekintetében, amelyek nem kaptak piacgazdasági feltételek alapján működő vállalkozási jogállást, a rendes érték kiszámítása céljából Törökországot jelölték ki analóg országként.
- 15 A piacgazdasági feltételek alapján működő vállalkozási jogállás Rusal Armenal részére való megadását illetően a Bizottság először is azt állapította meg, hogy az Örmény Köztársaságot nem lehet piacgazdasággal rendelkező országnak tekinteni, mivel ez az ország szerepel az alaprendelet 2. cikke (7) bekezdésének a) pontjához fűzött lábjegyzetben. A Bizottság úgy ítélte meg továbbá, hogy a Rusal Armenal nem felel meg az említett rendelet 2. cikke (7) bekezdése c) pontjának második és harmadik francia bekezdésében szereplő, a könyvelésre és a termelési költségekre vonatkozó feltételeknek. A dömpingkülönbség kiszámítását illetően a Bizottság úgy ítélte meg, hogy a Rusal Armenal teljesíti az egyéni elbírálásban való részesülés feltételeit.
- 16 2009. szeptember 24-én a Tanács elfogadta a vitatott rendeletet, amelyben megerősítette a Bizottság ezen értékelését. Közelebbről azon megállapítással kapcsolatban, amely szerint a Rusal Armenaltól meg kell tagadni a piacgazdasági feltételek alapján működő vállalkozási jogállás nyújtását, e rendelet (20) preambulumbekzdése kimondja, hogy „Örményországot az alaprendelet 2. cikke (7) bekezdése a) pontjához tartozó lábjegyzet kifejezetten megemlíti, mint nem piacgazdaságú országot”, „a WTO-tag, de nem piacgazdaságú országok exportáló gyártóira alkalmazott elbánásról a 2. cikk (7) bekezdésének b) pontja szól”, és „ezekkel a rendelkezésekkel a jelenlegi vizsgálat teljes egészében összhangban áll”.
- 17 Ilyen körülmények között a vitatott rendelet 1. cikkének (2) bekezdése 13,4%-os végleges dömpingellenes vámot vetett ki egyes, a Rusal Armenal által előállított alumíniumtermékek behozatalára.

A Törvényszék előtti eljárás és a megtámadott ítélet

- 18 A Törvényszék Hivatalához 2009. december 21-én benyújtott keresetlevelével a Rusal Armenal a vitatott rendelet megsemmisítését kérte.
- 19 Keresetének alátámasztásául a Rusal Armenal öt jogalpra hivatkozott. A Törvényszék kizárólag az első, az EUMSZ 277. cikk alapján előadott jogellenességi kifogást vizsgálta, amely szerint az alaprendelet 2. cikkének (7) bekezdése sérti e rendelet 2. cikkének (1)–(6) bekezdését, valamint a dömpingellenes megállapodás 2.1 és 2.2 cikkét, következésképpen a jelen fellebbezés szempontjából csak ennek van relevanciája.

- 20 Ezen első jogalap keretében az uniós bíróság azon lehetőségének igazolása céljából, hogy jogszerűségi vizsgálatot folytasson a dömpingellenes megállapodás 2. cikkére tekintettel, a Rusal Armenal, hangsúlyozva, hogy a Bíróság ítélkezési gyakorlata szerint ez a lehetőség fennáll, ha az uniós jogi aktus kifejezetten a WTO-megállapodások meghatározott rendelkezéseire utal, vagy ha az Unió a WTO keretében vállalt meghatározott kötelezettséget kívánt végrehajtani, arra hivatkozott, hogy az említett rendelet (5) preambulumbekzdése utal e megállapodásra, és hogy ugyanezen rendeletet az uniós intézményeknek a dömpingellenes megállapodás e cikke értelmében fennálló nemzetközi kötelezettségeinek az uniós jogban való végrehajtása céljából fogadták el.
- 21 A Rusal Armenal lényegében azt fejtette ki, hogy az alaprendelet 2. cikkének (7) bekezdésében bevezetett eltérés az ő tekintetében nem alkalmazható, mivel ez az eltérés nincs összhangban a dömpingellenes megállapodásnak az 1994. évi GATT VI. cikke (1) bekezdésére vonatkozó, az 1994. évi GATT I. mellékletében található második kiegészítő rendelkezéssel összefüggésben értelmezett 2. 7 cikkével. A Rusal Armenal szerint egy, ezen utóbbi rendelkezések által nem előírt eltérésnek az Örményországból származó behozatalra vonatkozó bevezetésével az alaprendelet 2. cikkének (7) bekezdése a dömping tényének a megállapítása tekintetében sérti a dömpingellenes megállapodás 2.1 és 2.2 cikke szerinti általános rendszert.
- 22 A megtámadott ítélettel a Törvényszék helyt adott a kereset első jogalapjának, következésképpen a vitatott rendeletet a Rusal Armenalra vonatkozó részében megsemmisítette.

A Bíróság előtti eljárás és a felek kérelmei

- 23 A Bíróság elnöke 2014. április 24-i határozatával megengedte az Európai Parlament számára a Bizottság kérelmeit támogató beavatkozást.
- 24 A Parlament és a Tanács azt kéri, hogy a Bíróság:
- helyezze hatályon kívül a megtámadott ítéletet;
 - utasítsa el a Törvényszék előtti kereset első jogalapját;
 - az ügyet a kereset második–ötödik jogalapja vonatkozásában új határozat meghozatala céljából utalja vissza a Törvényszékhez; és
 - a költségekről jelenleg ne határozzon.
- 25 A Rusal Armenal azt kéri, hogy a Bíróság utasítsa el a fellebbezést, és a Bizottságot és a Tanácsot kötelezze a költségek viselésére.

A fellebbezésről

- 26 A Bizottság fellebbezése alátámasztásául három jogalapra hivatkozik.

Az első, arra alapított jogalapról, hogy a Törvényszék a kereset terjedelmét meghaladóan határozott

A felek érvei

- 27 Első jogalapjával a Bizottság arra hivatkozik, hogy a megtámadott ítélet téves jogalkalmazást valósít meg, amennyiben a Törvényszék a Rusal Armenal által az elsőfokú keresetlevélben emelt, az alaprendelet 2. cikkének (7) bekezdését érintő jogellenességi kifogás tárgyában határozott.

- 28 A Bizottság szerint a Rusal Armenal első fokon előterjesztett válaszában elállt e jogellenességi kifogástól, következésképpen a Törvényszék előtti keresete első jogalapjának tartalma immár csak az összhangban álló értelmezés elvének a Tanács által történt megsértésére terjed ki.
- 29 A Rusal Armenal vitatja a Bizottság érvelését.

A Bíróság álláspontja

- 30 Meg kell jegyezni, hogy a Rusal Armenal Törvényszék elé terjesztett beadványaiban hivatkozott megfontolások összességének vizsgálata alapján nem vonható le az a következtetés, hogy a Rusal Armenal ezen eljárás folyamán elállt volna az EUMSZ 277. cikk alapján az alaprendelet 2. cikkének (7) bekezdésére vonatkozóan emelt jogellenességi kifogásától.
- 31 Az említett megfontolásokból az tűnik ki ugyanis egyrészt, hogy a Rusal Armenal annak megállapítására kérte a Törvényszéket, hogy a jelen ügyben az alaprendelet 2. cikkének (7) bekezdése nem alkalmazható, mivel az ő esetében a rendes értéknek a nem piacgazdaságú országokból származó behozatalra vonatkozó szabályok szerinti számítása sérti az említett rendelet 2. cikkének (1)–(6) bekezdését, valamint a dömpingellenes megállapodás 2.1 és 2.2 cikkét, másrészt hogy első fokon előterjesztett válaszában a Rusal Armenal, miközben továbbra is kifejezetten az EUMSZ 277. cikkre hivatkozott, érvelését mindössze ezzel kapcsolatban pontosította.
- 32 E körülmények között a jelen fellebbezés első jogalapját, mint megalapozatlant, el kell utasítani.

A második, arra alapított jogalapról, hogy a Törvényszék tévesen alkalmazta a jogot, amikor úgy ítélte meg, hogy az alaprendelet 2. cikkének (7) bekezdése a WTO keretében vállalt meghatározott kötelezettségek végrehajtására irányul

A felek érvei

- 33 Második jogalapjával a Bizottság lényegében azt rója fel, hogy a Törvényszék figyelmen kívül hagyta a Nakajima kontra Tanács ítéletet (C-69/89, EU:C:1991:186) amikor, a megtámadott ítélet 36. és 53–55. pontjában foglalt megfontolások alapján azt állapította meg, hogy az alaprendelet 2. cikke (7) bekezdésének elfogadásával az uniós jogalkotó a dömpingellenes megállapodás 2. cikkéből és az 1994. évi GATT VI. cikke (1) bekezdésére vonatkozó, az 1994. évi GATT I. mellékletében található második kiegészítő rendelkezésből eredő meghatározott kötelezettségeket kívánt végrehajtani. Ezzel a Törvényszék tévesen vélte úgy, hogy az ő feladata e rendelet 2. cikke (7) bekezdése jogszerűségének a WTO-megállapodások szabályaira tekintettel történő felülvizsgálata.
- 34 E tekintetben a Bizottság azt állítja, hogy ezen utóbbi rendelkezés célja olyan, „különleges piacgazdasági rendszer bevezetése”, amely a piacgazdaságba való átmenet helyzetében lévő gazdaságokra alkalmazandó. E különleges rendszer, ahelyett, hogy a WTO-megállapodások említett szabályainak szövegén alapulna, az Unió azon politikai stratégiájának részét képezi, amely a korábban állami kereskedelmű országok által tett erőfeszítések kompenzálását és az átmenet helyzetében lévő gazdaságok gazdasági reformjai folytatásának ösztönzését, valamint a kereskedelem liberalizációját célozza.
- 35 A Rusal Armenal arra hivatkozik, hogy az a szempont, amelyet a Bizottság előad az uniós bíróság által a WTO-megállapodások szabályainak tekintetében gyakorolt bírósági felülvizsgálat terjedelmének meghatározása céljából, tévesen nyugszik csupán azon az egyetlen kérdésen, hogy az uniós jogalkotó a WTO keretében vállalt meghatározott kötelezettségeket kívánt-e végrehajtani. A Bíróság ítélkezési

gyakorlatából az következik, hogy azt is meg kell vizsgálni, hogy az adott uniós aktus kifejezetten utal-e a WTO-jog meghatározott rendelkezéseire, mivel az alaprendelet (5) preambulumbekzdéséből megállapítható lehet ilyen utalás ténye.

- 36 A Rusal Armenal mindenesetre úgy véli, hogy az említett rendelet rendes érték kiszámítására vonatkozó 2. cikke rendelkezéseinek elfogadásával az uniós jogalkotó ténylegesen a dömpingellenes megállapodás 2. cikke, illetve az 1994. évi GATT VI. cikkének (1) bekezdésére vonatkozó, az 1994. évi GATT I. mellékletében található második kiegészítő rendelkezés – amelyre a 2.7 cikk utal – lényegében azonos rendelkezéseit kívánta végrehajtani. Ez a megállapítás következik lényegében először is ugyanezen rendelet (5) preambulumbekzdéséből, másodsor abból, hogy az uniós jogban nincsenek meghatározva az ezen második kiegészítő rendelkezéstől eltérő, piacgazdasági feltételek alapján működő ország jogállásának megadására vonatkozó feltételek, harmadsor pedig abból a tényből, hogy az Örmény Köztársaság WTO-hoz való csatlakozásról szóló okmány nem határoz meg egyetlen lehetőséget sem a dömpingellenes megállapodás 2.1 és 2.2 cikkétől való eltérésre.

A Bíróság álláspontja

- 37 Előjáróban emlékeztetni kell arra, hogy az olyan nemzetközi megállapodás rendelkezéseire, amelynek az Unió szerződő fele, csakis azzal a feltétellel lehet hivatkozni valamely másodlagos uniós jogi aktus megsemmisítése iránti kereset vagy az ilyen jogi aktus jogellenességére alapított kifogás alátámasztására, hogy egyrészt ezen megállapodás természetével, illetve rendszerével az nem ellentétes, másrészt pedig, hogy e rendelkezések a tartalmuk vonatkozásában feltétel nélkülinek és kellően pontosnak tűnnek (lásd különösen: Tanács és társai kontra Vereniging Milieudefensie és Stichting Stop Luchtverontreiniging Utrecht ítélet, C-401/12 P–C-403/12 P, EU:C:2015:4, 54. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat). E rendelkezésekre kizárólag e két feltétel együttes teljesülése esetén lehet az uniós bíróság előtt valamely uniós jogi aktus jogszerűségének értékelési szempontjaként hivatkozni.
- 38 A WTO-megállapodásokkal kapcsolatban a Bíróság állandó ítélkezési gyakorlatából következik, hogy azok, jellegükre és szerkezetükre tekintettel, főszabály szerint nem szerepelnek azon jogi normák között, amelyek tekintetében a Bíróság felülvizsgálhatja az uniós intézmények jogi aktusainak jogszerűségét (lásd különösen: Portugália kontra Tanács ítélet, C-149/96, EU:C:1999:574, 47. pont; Van Parys ítélet, C-377/02, EU:C:2005:121, 39. pont; LVP-ítélet, C-306/13, EU:C:2014:2465, 44. pont).
- 39 E vonatkozásban a Bíróság kiemelte különösen, hogy annak elfogadása, hogy az uniós jognak a WTO szabályaival való összhangja biztosítása közvetlenül az uniós bíróságra hárul, megfosztaná az Unió jogalkotó vagy végrehajtó szerveit attól a mozgástértől, amellyel az Unió kereskedelmi partnereinek hasonló szervei rendelkeznek. Nem vitatott ugyanis, hogy a megállapodások bizonyos szerződő felei, köztük az Unió kereskedelmi szempontból legfontosabb partnerei, a WTO-megállapodások tárgya és célja alapján éppen arra a következtetésre jutottak, hogy e megállapodások nem tartoznak azon jogi normák közé, amelyek alapul vételével bíróságaik a belső jogszabályaik jogszerűségét felülvizsgálják. A viszonyosság ilyen hiánya – ha elfogadják – azzal a kockázattal járna, hogy kiegyensúlyozatlanná válna a WTO-szabályok alkalmazása (lásd különösen: Portugália kontra Tanács ítélet, C-149/96, EU:C:1999:574, 43–46. pont; FIAMM és társai kontra Tanács és Bizottság ítélet, C-120/06 P és C-121/06 P, EU:C:2008:476, 119. pont; LVP-ítélet, C-306/13, EU:C:2014:2465, 46. pont).
- 40 Mindazonáltal két kivételes helyzetben, amelyek az uniós jogalkotó azon szándékából erednek, hogy ő maga korlátozza a WTO-szabályok alkalmazására vonatkozó saját mozgásterét, a Bíróság elismerte, hogy az uniós bíróságra hárul adott esetben valamely uniós jogi aktus, illetve a végrehajtása céljából hozott aktusok jogszerűségének a WTO-megállapodásokra tekintettel történő felülvizsgálata.

- 41 Az első eset az, amikor az Unió az e megállapodásokban vállalt meghatározott kötelezettséget kíván végrehajtani, a második pedig az, amikor az uniós jogi aktus kifejezetten e megállapodások meghatározott rendelkezéseire utal (lásd ebben az értelemben különösen: Fediol kontra Bizottság ítélet, 70/87, EU:C:1989:254, 19–22. pont; Nakajima kontra Tanács ítélet, C-69/89, EU:C:1991:186, 29–32. pont; Biret és Cie kontra Tanács ítélet, C-94/02 P, EU:C:2003:518, 73. pont; Tanács és társai kontra Vereniging Milieudefensie és Stichting Stop Luchtverontreiniging Utrecht ítélet, C-401/12 P–C-403/12 P, EU:C:2015:4, 56. pont).
- 42 A jelen ügyben emlékeztetni kell arra, hogy a dömpingellenes megállapodás uniós jogrendben elfoglalt helyét illetően a Törvényszék, miután kiemelte, hogy az alaprendelet (5) preambulumbekzdéséből az következik, hogy az Unió e rendeletet nemzetközi kötelezettségek végrehajtása érdekében fogadta el, a megtámadott ítélet 36. pontjában úgy ítélte meg, hogy az említett rendeletnek „A dömping tényének a meghatározása” című 2. cikke útján az Unió a dömpingellenes megállapodásnak a szintén a dömping tényének megállapítására vonatkozó 2. cikkében foglalt meghatározott kötelezettségeket kívánta teljesíteni.
- 43 Ilyen körülmények között meg kell vizsgálni, hogy a megtámadott ítélet, amint azt a Bizottság állítja, téves jogalkalmazást valósít-e meg, amennyiben erre a következtetésre jut az alaprendelet 2. cikkének (7) bekezdése vonatkozásában.
- 44 Ennek tárgyában mindenekelőtt hangsúlyozni kell, hogy a Bíróság bizonyos esetekben elismerte, hogy a WTO dömpingellenes rendszere tekinthető az azon általános elv alóli kivételnek, amelynek értelmében az uniós bíróság az uniós intézmények jogi aktusainak jogszerűségét nem vizsgálhatja felül a WTO-megállapodások szabályaival való megfelelésükre tekintettel (lásd ebben az értelemben: Nakajima kontra Tanács ítélet, C-69/89, EU:C:1991:186, 29–32. pont; Petrotub és Republica kontra Tanács ítélet, C-76/00 P, EU:C:2003:4, 55. és 56. pont; Tanács és társai kontra Vereniging Milieudefensie és Stichting Stop Luchtverontreiniging Utrecht ítélet, C-401/12 P–C-403/12 P, EU:C:2015:4, 59. pont).
- 45 Mindazonáltal ahhoz, hogy egy ilyen kivétel különleges esetben megengedhető legyen, az szükséges továbbá, hogy jogilag megkövetelt módon megállapítást nyerjen, hogy a jogalkotó a WTO-megállapodások keretében vállalt meghatározott kötelezettség uniós jogban való végrehajtására irányuló szándékát juttatta kifejezésre.
- 46 E célból nem elegendő, amint azt a főtanácsnok indítványának 42. pontjában megállapította, hogy ha valamely uniós jogi aktus preambulumból csak általánosságban derül ki, hogy a kérdéses jogi aktus elfogadására az Uniót terhelő nemzetközi kötelezettségekre figyelemmel kerül sor. Annak is megállapíthatónak kell lennie a vitatott uniós jogi aktus különös rendelkezéséből, hogy az a WTO-megállapodásokból eredő meghatározott kötelezettség uniós jogban történő végrehajtására irányul.
- 47 Az alaprendelet 2. cikkének (7) bekezdésével kapcsolatban előjáróban meg kell jegyezni, hogy e rendelkezés, az ugyanezen rendelet (7) preambulumbekzdésében foglaltak nyomán, különleges rendszert vezet be, amely a rendes érték kiszámítására vonatkozó részletes szabályokat határoz meg a nem piacgazdaságú országokból, köztük Örményországból származó behozatal tekintetében. E behozatalok tekintetében ugyanis az említett rendelkezés a) pontjában kimondja, hogy a rendes értéket egy piacgazdaságú harmadik ország ára vagy számtanilag képzett értéke vagy az ilyen harmadik országból más országokba – beleértve az Uniót is – történő kivétel esetén felszámított ár alapján kell megállapítani, illetve, ha ez nem lehetséges, bármilyen más elfogadható alapon megállapítható, ideértve a hasonló termékért az Unióban ténylegesen fizetett vagy fizetendő árat, és azt szükség esetén megfelelően módosítani kell úgy, hogy egy ésszerűen elfogadható haszonkulcsot is magában foglaljon. Továbbá ugyanezen rendelkezés b) pontja kimondja, hogy bármely, a vizsgálat idején WTO-tagsággal rendelkező, nem piacgazdaságú országból származó behozattal kapcsolatos dömpingellenes vizsgálatok során a rendes értéket az (1)–(6) bekezdésnek megfelelően határozzák meg, amennyiben a

vizsgálat alá eső egy vagy több gyártó megfelelően indokolt kérelme alapján, valamint a c) pontban előírt kritériumoknak és eljárásoknak megfelelően kimutatható, hogy piacgazdasági feltételek érvényesülnek e gyártó vagy gyártók számára az érintett hasonló termék gyártása és értékesítése tekintetében.

- 48 E tekintetben meg kell állapítani, hogy az alaprendelet 2. cikkének (7) bekezdése az uniós jogalkotó arra irányuló szándékát fejezi ki, hogy e területen az uniós jogrendnek megfelelő megközelítést alkalmazzon.
- 49 Amint ugyanis az alaprendeletet módosító 2238/2000 rendelet preambulumból következik, az alaprendelet 2. cikkének (7) bekezdésében foglalt, WTO-tagsággal rendelkező, nem piacgazdaságú országból származó behozatal tekintetében alkalmazandó szabályok azon alapulnak, hogy ezen országokban az elfogadott gazdasági reformokat követően olyan vállalatok jöttek létre, amelyek esetében piacgazdasági feltételek érvényesülnek.
- 50 Márpedig, amennyiben a dömpingellenes megállapodás nem tartalmaz az országok e kategóriájára vonatkozó különös szabályokat, nem állítható fel kapcsolat egyrészt az az alaprendelet 2. cikkének (7) bekezdésében foglalt, WTO-tagsággal rendelkező, nem piacgazdaságú országból származó behozatal tekintetében alkalmazandó szabályok, másrészt a dömpingellenes megállapodás 2. cikkében meghatározott szabályok között. Következésképpen az alaprendelet említett rendelkezése nem tekinthető a WTO keretében vállalt meghatározott kötelezettség végrehajtásának az uniós jogrendben való biztosítására irányuló eszköznek.
- 51 Ezt a megállapítást nem vonhatja kétségbe a dömpingellenes megállapodás 2.7 cikke, az 1994. évi GATT VI. cikke (1) bekezdésére vonatkozó, az 1994. évi GATT I. mellékletében található második kiegészítő rendelkezéssel összefüggésben értelmezve, amelyre az utal. Ugyanis, túl azon, hogy e második kiegészítő rendelkezés nem vezet be a rendes érték kiszámítására vonatkozó egyetlen meghatározott szabályt sem, ugyanezen rendelkezés kizárólag olyan esetekre vonatkozik, amikor a kereskedelem teljes vagy lényegében teljes monopóliuma áll fenn, és valamennyi belföldi árat az állam állapítja meg.
- 52 Az említett megállapítást nem teszi kétségessé az sem, hogy az alaprendelet (5) preambulumbekzdése azt mondja ki, hogy a dömpingellenes megállapodás szabályait az uniós jogba „a lehető legteljesebb mértékben” be kell építeni. Ugyanis, amint azt a főtanácsnok megállapította indítványának 44. és 46. pontjában, ezt a kifejezést úgy kell érteni, hogy még ha az uniós jogalkotó figyelembe kívánta is venni a dömpingellenes megállapodás szabályait az alaprendelet elfogadása során, ugyanakkor nem fejezte ki arra vonatkozó szándékát, hogy e szabályok mindegyikét átvezesse az említett rendeletbe. Az a megállapítás, amely szerint az alaprendelet 2. cikkének (7) bekezdése a dömpingellenes megállapodás 2. cikkében foglalt meghatározott kötelezettségeket kívánta végrehajtani, semmi esetre sem alapulhat tehát elszigetelt módon e preambulumbekzdés szövegén.
- 53 Ilyen körülmények között meg kell állapítani, amint azt a főtanácsnok tette indítványának 50. és 51. pontjában, hogy az uniós jogalkotó szabályozási hatáskörét a WTO-tagsággal rendelkező, nem piacgazdaságú országból származó behozatal tekintetében a rendes érték kiszámítására vonatkozóan egy, az uniós jogrendnek megfelelő koncepció útján gyakorolta, tehát nem állapítható meg az uniós jogalkotó arra vonatkozó szándéka, hogy az alaprendelet 2. cikke (7) bekezdésének elfogadásával a dömpingellenes megállapodás 2. cikkében foglalt, meghatározott kötelezettségeket hajtsa végre.
- 54 A fentiek összességéből az következik, hogy a Törvényszék tévesen alkalmazta a jogot, amikor másként határozott.
- 55 Ilyen körülmények között a jelen fellebbezés második jogalapjának helyt kell adni.

56 Következésképpen a megtámadott ítéletet teljes egészében hatályon kívül kell helyezni, anélkül hogy a Bizottság által fellebbezése alátámasztásául hivatkozott harmadik, az intézményi egyensúly általános elvének megsértésére alapított jogalap vizsgálata szükséges lenne.

A Törvényszék előtti keresetről

57 Az Európai Unió Bírósága alapokmányának 61. cikke értelmében, ha a fellebbezés megalapozott, a Bíróság a Törvényszék határozatát hatályon kívül helyezi, és ha a per állása megengedi, az ügyet maga a Bíróság is érdemben eldöntheti, illetve határozathozatalra visszautalhatja a Törvényszékhez.

58 A jelen ügyben a Bíróság úgy ítéli meg, hogy a Rusal Armenal által benyújtott, a vitatott rendelet megsemmisítése iránti kereset első jogalapjáról célszerű érdemi döntést hozni.

59 E tekintetben meg kell állapítani, hogy a jelen ítélet 41. pontjában említett két különleges helyzet egyike sem nyer bizonyosságot a jelen ügyben. Egyrészt, amint azt a jelen ítélet 53. pontja megállapította, nem állapítható meg az uniós jogalkotó arra vonatkozó szándéka, hogy az alaprendelet 2. cikke (7) bekezdésének elfogadásával a dömpingellenes megállapodás 2. cikkében foglalt, meghatározott kötelezettségeket hajtsa végre. Másrészt az említett rendelet 2. cikkének (7) bekezdése nem utal kifejezetten a dömpingellenes megállapodás egyetlen meghatározott rendelkezésére sem, az e megállapodás rendelkezéseire ugyanezen rendelet (5) preambulumbekzdésében tett általános hivatkozás önmagában pedig nem elégséges ahhoz, hogy ilyen utalás ténye megállapítható legyen (lásd ebben az értelemben: Van Parys ítélet, C-377/02, EU:C:2005:121, 52. pont; FIAMM és társai kontra Tanács és Bizottság ítélet, C-120/06 P és C-121/06 P, EU:C:2008:476, 113. és 114. pont; Tanács és társai kontra Vereniging Milieudéfensie és Stichting Stop Luchtverontreiniging Utrecht ítélet, C-401/12 P–C-403/12 P, EU:C:2015:4, 58. pont).

60 Ilyen körülmények között a Rusal Armenal által benyújtott, a vitatott rendelet megsemmisítése iránti kereset első jogalapját el kell utasítani, amennyiben a jogalkotó a rendes érték Rusal Armenal által előállított termékek tekintetében való kiszámítása jogszerűségének kizárólag az alaprendelet 2. cikkének (7) bekezdésére tekintettel történő felülvizsgálatát teszi az uniós bíróság feladatává.

61 Mindazonáltal, mivel a Törvényszék a Rusal Armenal által a megsemmisítés iránti keresete alátámasztására felhozott második, harmadik, negyedik és ötödik jogalapot nem vizsgálta meg, a Bíróság úgy véli, a jelen jogvitát nem lehet eldönteni.

62 Következésképpen az ügyet vissza kell utalni a Törvényszékhez annak érdekében, hogy a Törvényszék a második, harmadik, negyedik és ötödik jogalapról határozatot hozzon.

A költségekről

63 Mivel az ügyet a Bíróság visszautalta a Törvényszék elé, a jelen fellebbezési eljárás költségeiről jelenleg nem kell határozni.

A fenti indokok alapján a Bíróság (nagytanács) a következőképpen határozott:

- 1) A Bíróság hatályon kívül helyezi az Európai Unió Törvényszékének Rusal Armenal kontra Tanács ügyben hozott ítéletét (T-512/09, EU:T:2013:571).**
- 2) A Bíróság az ügyet visszautalja az Európai Unió Törvényszékéhez, hogy hozzon határozatot az előtte felhozott azon jogalapokról, amelyeket nem bírált el.**
- 3) A Bíróság a költségekről jelenleg nem határoz.**

Aláírások